

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 5. Clodoveus in Alaricum movet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. annos triginta servierat, commendatum
A. C. 506. haberent. Post triduum migravit e vita,
 eumque duo Presbyteri honorifice sepe-
 lierunt. Plurimis Sepulchrum ejus cla-
 ruit miraculis. Exinde Childebertus Clo-
 dovei filius ibi fundavit Ecclesiam, cui ho-
 die Canonici Regulares ministrant. S. Se-
 verini memoria 11. Febr. honoratur.

Mart. Rom.
 11. Febr.

§. V.

Clodoveus in Alaricum movet.

Greg. II. hist. c. 97. Clodoveus sanatus ad suos dixit: *im-*
patientissime fero, Galliarum Partem
ab Arianis occupari. Eamus, adjuvante

Hincm. vit.
S. Rem.

vit. S. Ge-
nov. c. ult.
ap. Boll. to. I.
p. 143.

Ibid. c. 6. n.
 26.

c. 7. n. 40.

Deo, vincamus, & Provinciam in Potesta-
 tem nostram redigamus. Omnibus con-
 siliis approbantibus, copiæ iter Picta-
 vium, ubi tunc Alaricus morabatur, in-
 grediuntur. Interea Rex ut in hoc Bello,
 quod meditabatur, Deum haberet propi-
 tium, Parisiis magnam Ecclesiam funda-
 vit ad honorem SS. Petri, & Pauli supra
 Sepulchrum S. Genovefæ, quæ paucos
 ante annos ad cælos evolaverat. Hujus
 Virginis Sanctitatem fama tam late per
 orbem vulgaverat, ut S. Simeon Stilites
 ex Mercatoribus a Gallicis littoribus ad-
 vectis non nunquam quæreret, quid Ge-
 novefa ageret, utque valeret. Per Vir-
 ginis intercessionem plurimam Deus patra-
 vit miracula. Sæpe Parisienses, & maxi-
 me, cum aliquando dira fames premeret,
 ejus

ejus opem experti sunt. In summo ri-
 gore nihilominus ultra annos octoginta
 vixit, & decessit Parisiis circa annum 500.
 tertia Jan. qua die Ecclesia etiamnum ejus
 Memoriam colit. Statim post ipsius obi-
 tum supra Sepulchrum oratorium lig-
 neum constructum est, at deinde Rex
 Clodoveus Reginae Clotildis hortatu
 magnam cœpit ædificare Ecclesiam, quam
 ipso defuncto Regina perfecit. In aditu
 tres Porticus aderant, quæ sine dubio
 aream clauferint, visebanturque imagi-
 nes, quæ Patriarchas, Prophetas, Marty-
 res, & Confessores repræsentabant. In-
 numeris prodigiis hic locus claruit, jam-
 que in eodem Sæculo, sicut hodieque fit,
 febricitantes S. Genovefæ auxilium in-
 vocabant. A S. Virginis nomine semper
 exinde dicta est illa Ecclesia, eique pri-
 mo Monachi servierunt.

Sæculum VI.
 A. C. 506.
 c. II. n. 52
 Mart. Rom.
 3. Jan.

Greg. Tur.
 de Glor.
 Conf. c. 91.

Epist. Clod.
 to. 4. Conc.
 p. 1402.

Greg. II.
 hist. c. 37.

Clodoveus Rex, antequam Gothorum
 terras invaderet, toti exercitui manda-
 tum pronunciari jussit, ne quis vasa Sa-
 cra Ecclesiarum diriperet, nec Virginibus,
 aut viduis Deo consecratis illuderet, nec
 Clericis, eorum liberis, Domesticis, aut
 Ecclesiæ servis noceret. Bello finito
 Episcopos moneri jussit, hoc a se manda-
 tum fuisse, ut quilibet posset sibi rapta
 repetere, & etiam Captivos vindicare.
 Mandatum istud summo rigore observari
 voluit. Cum præter urbem Turonensem

Sæculum VI.
A. C. 506.
Exercitum duceret, promulgari iussit
mandatum, ut milites suo arbitrio nihil
nisi herbam, & aquam sibi caperent, id-
que statuebat, ut S. Martino honorem ha-
beret. Quidam miles in fcenum incidens
dixit: *fcenum quoque herba est, & vi ad-
bibita homini pauperi, cuius fcenum hoc
erat, abstulit.* Rex protinus militem im-
peravit interfici, dicens: *quis S. Martino
offenso victoriam speret?* tantum severita-
tis exemplum cæteros omnes continuit.

S. Martinus. Clodoveus ad Ecclesiam S. Martini pur-
puratorum aliquos misit, dona ferentes,
iussosque, ut a Deo futuræ victoriæ omen
exposcerent. Legatis Ecclesiam ingre-
dientibus, Primicerius illum Psalmi ver-
Psal. 17. 40. sum fortuito inchoabat: *Præcinxisti me
virtute ad bellum, & supplantasti insur-
gentes in me subtus me.* Legati Deo Gra-
tias dicentes, & conceptis votis invocan-
tes S. Stephanum, gratissimum nuncium
ad Regem detulerunt. (*) Præter Picta-
vium Rex cum Exercitu proficiscens, et-
iam S. Hilarii fundos summa cura conser-
vari præcepit.

Sup. I. Haud procul inde aberat Monasterium
S. Maxentii, Agathæ nati, & S. Severi (**)
Disci-

(*) Ista, prout narrantur, Superstitioni pro-
xima sunt, sed bona Fides & Principis Neophyti
Simplicitas excusant.

(**) S. Severini.

Discipuli. Is cum in Territorium Picta-Sæculum VI.
 viense venisset, Agapito Presbytero, & A. C. 507.
 Abbati instituendum se tradidit, atque ut vit. S. Max.
 magis lateret, nomen *Ajutor*, quod e fon- tom. 1. Act.
 te Baptismi tulerat, dimisit. Clodoveus Bened. pag.
 Rex comperto, quanta essent viri meri- 578.
 ta, magnos honores exhibuit, fundum,
 qui *Milon* dicebatur, & multa alia dono
 dedit. Haud multo post hæc tempore
 obiit S. Maxentius annum agens sexage- Mart. Rom.
 simum octavum 26. Junii, qua die Eccle- 26. Jun.
 sia ipsius memoriam celebrat. Maxentii
 Nomen non tantum Monasterio, sed et-
 iam integræ Civitati adhæsit. Clodo-
 veus inito prælio Alaricum vicit prope Greg. II.
 Voliacum oppidum in agris Pictaviensi- hist. c. 37.
 bus anno 507. Regni Alarici 23. cujus
 Filius Amalaricus in Hispaniam fugit, &
 sequente tempore salutatus est Rex Visi-
 gothorum, qui maximam illius Regni par-
 tem tenebant. Interim Clodoveus sub-
 acta pene tota Aquitania anno posteriore
 508. Tolosam usque progressus, omnes
 Alarici Thesauros, quippe ibi Sedem fi-
 xerat, recepit. Tum Clodoveus In- Greg. II.
 culismam promovit, indeque Turonem, c. 38.
 Ecclesiamque, S. Martini maximis donis
 ornavit. Tandem Parisiis advenit, ibi-
 que Sedem elegit in illo Palatio, quod
 Julianus Imperator extra urbem, qua ad
 Meridiem spectat, extruxerat. Haud Sup. XIV.
 procul ab hac Sede etiam Clodoveo ju- S. 34.
 bente

O 5

bente

KL.
 affit
 ihil
 id.
 ha-
 lens
 ad.
 hoc
 im-
 tino
 ita.
 uit.
 our-
 tes,
 nen
 gre-
 ver-
 me
 sur-
 Gra-
 an-
 um
 eta-
 et-
 fer-
 um
 **)
 sci-
 pro-
 nyti

Sæculum VI. bente Ecclesia SS. Apostolorum tunc tem-
A. C. 507. poris ædificabatur.

§. VI.

Calumnia in S. Cæsarium.

Interea in Gallia Narbonensi Bellum ferebat. Franci adscitis in armorum Societatem Burgundionibus illa Galliarum parte Gothos depellere nitebantur. His auxilia mittebat Theodoricus Rex Italiae, qui Amalarici junioris Regis Partibus favebat, ipsius ex sorore Nepotis. Franci, Burgundionibusque Arelatem obsidentibus, quidam Clericus juvenis S. Cæsarii propinquus, timens, ne, si urbs expugnaretur, durio rem captivitatem & ipse subiret, usus noctis Beneficio fune per murum delapsus est, & in hostium castra transfugit. Quod ubi Gothi in Civitate sciverunt, & ipsi, & qui ex populo seditiosissimi erant, cum Judæis in condite clamantibus in S. Episcopum irruunt, insimulant, misisse propinquum suum, qui urbem hostibus traderet. Purgantem se non audiunt, ex ædibus Ecclesiasticis raptum, in Palatio arctissime custodiunt, noctu S. Episcopum in Rhodanum amnem projecturi, aut inclusuri in Arcem Ugernensem, quæ hodie hujus nominis Civitas est. At obsidentes cimbam, in quam S. Virum conjecerant, a transitu arcebant; itaque Gothi re-
 ctum

*vit. S. Cæs.
lib. I. c. 15.*

*vit. S. Cæs.
lib. I. c. 15.*